

μένη ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν τράπεζαν ἀγαπᾷ τὰ ἀπλᾶ φαγητά. Μετὰ τὸ γεῦμα καπνίζει ἐν σιγάρον, καὶ ἀποσύρεται ὅπως ἀναπαυθῆ περι τὴν μίαν ὥραν ἀναγινώσκων ἐφημερίδας.

Μετὰ μεσημβρίαν, ἂν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπη ἐξέρχεται ἐφ' ἀμάξης, πάντοτε ὁμῶς ἀνοικτῆς. Οὐδέποτε δὲ λαμβάνει ἀλεξιβρόχιον, διότι τὸ σῶμά του εἶναι ἀπεσκληρυσμένον πρὸς πᾶσαν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολήν.

Ὅταν ἔχῃ ἐπισκέψεις καὶ ἡ ἀποικία τῶν μικρῶν ἀνεψιῶν περιστοιχίζῃ τὸν γηραιὸν θεῖον, παίζουσι τὸ λεγόμενον *κροκέ*. Τὴν 8ην μ.μ. παραθέτουσι τὸ τέιον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον φαγητόν. Ὁ στρατάρχης τρώγει ὀλίγον, πίνει ὀλίγον καὶ καπνίζει ὀλίγον· ἀπεναντίας ταμβακίζει πολὺ, καὶ οὐδέποτε ἐξέρχεται ἄνευ τῆς ταμβακοθήκης του. Μετὰ τὸ τέιον παίζει τακτικῶς οὐίστ. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι οὐδεμία παρέρχεται ἐσπερίς χωρὶς ὁ στρατάρχης νὰ παίζῃ οὐίστ, παιγνίδιον, ἐν φῶ, ὡς εἰς πάντα, εἶνε πρώτης δυνάμεως. Τὰς Κυριακάς μεταβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Γραϊδίτε, ἀπέχουσαν ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τοῦ πύργου. Συνειθέστερον δὲ μεταβαίνει καὶ ἐπανέρχεται πεζός.

Καὶ ἐν ἀδείᾳ διατελῶν ὁ Μόλτκε εἶναι πάντοτε ἔτοιμος πρὸς ἐργασίαν. Πολλάκις δέχεται ἐπισκέψεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου, μεταβαινόντων ὅπως δώσωσιν αὐτῷ λόγον περὶ τῆς ἀποστολῆς ἢ ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῷ ἔκθεσιν τινα, ἣν ἐπακολουθοῦσιν ὦραι, ἂν οὐχὶ ὀλόκληρος ἡμέρα ἐργασίας.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Αἱ γυναῖκες εἶνε τόσῳ μᾶλλον ἀσθενεῖς ὅσῳ στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἰδίας δυνάμεως καὶ τόσῳ μᾶλλον ἰσχυραί, ὅσῳ στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν.

Αἱ καρδίαι εἶνε φρούρια, ὧν οἱ φύλακες διαρκῶς καθεύδουσι.

Ἡ ὀργή, ὡς ὁ κεραυνός, ἀστραπιαίως λάμπει καὶ σβέννυται μὴ καταλείπουσα σποδόν.

Ἡ συκοφαντία εἶνε στόμα πυροβόλου θανατοῦν τὸν πυροβολητήν.

Ἴνα ἐννοήσῃ τις πόσον δύναται νὰ μισήσῃ γυναῖκα, δεῖον νὰ ἐνθυμηθῇ πόσον ἠγάπησεν αὐτήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τοὺς λαμπροτάτους οἶνους τοῦ Ρήνου κατέχει εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς ἡ γερμανικὴ πόλις Βρέμη ἀποτεθειμένους ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ δημαρχεῖον οἰναποθήκας. Ὁ παλαιότατος τούτων, ὁ καλούμενος ῥόδινος οἶνος ὑπάρχει ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1624. Ὑπολογιζομένης τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐπωλεῖτο ὁ τοιοῦτος οἶνος κατὰ τὸ ἔτος 1624, καὶ ἀνατοκίζομένου τοῦ χρήματος ἕκτοτε, ἐξάγεται ὅτι ἡ ἀξία μιᾶς φιάλης τοῦ ποτοῦ τούτου ἀνέρχεται νῦν εἰς τὸ μυθῶδες ποσὸν 125 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐκάστη δὲ στιγμή στοιχίζει 15 χιλιάδας δραχμῶν. Ἐκ τοῦ οἴνου τούτου ἔλαβεν ὁ Γκαίτε ἐπὶ τῆ ἑορτῆ τῶν γενεθλίων αὐτοῦ τῷ 1823 δῶρον παρὰ τῆς πόλεως Βρέμης δώδεκα φιάλας πλήρεις. Τίς ποιητῆς ἔλαβε ποτε πολυτιμότερον δῶρον;

Τὸ στατιστικὸν γραφεῖον τοῦ Βερολίνου ἐδημοσίευσεν περὶ τῆς ἐν τῇ ὑψηλῇ κινητηρίου δυνάμεως πληροφορίας ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς. Τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἐνεργεῖα μηχανῶν δὲν ἔχουσι ἡλικίαν μείζονα τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν. Ἡ Γαλλία ἔχει 49, 590 μηχανὰς ἀκινήτους, 7000 κινήτας, καὶ 1850 λέβητας δι' ἀτμόπλοια· ἡ Γερμανία 5900 μηχανὰς ἀκινήτους, 10000 κινήτας καὶ 1700 λέβητας δι' ἀτμόπλοια· ἡ Αὐστρία 12000 μηχανὰς ἀκινήτους καὶ 2800 κινήτας. Ἡ ὀλικὴ δύναμις τῶν ἀτμομηχανῶν ἀντιπροσωπεύει νῦν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις, 7. 5. ἑκατομύρια ἵππων: ἐν Ἀγγλίᾳ, 7: ἐν Γερμανίᾳ, 4, 5: ἐν Γαλλίᾳ, 3· καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, 1. 5. Ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τούτοις δὲν περιέχεται ἡ δύναμις τῶν κινήτων μηχανῶν, αἵτινες ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 105,000 καὶ ἀντιπροσωπεύουσι 3 ἑκατομύρια ἵππων. Ἐνός ἀτμο-ἵππου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 21 ἀνθρώπους, ἡ δύναμις τῶν ἐν τῇ ὑφαλῇ ἀτμομηχανῶν ἰσοδυναμεῖ ὡς ἕγγιστα πρὸς τὴν δύναμιν ἐνός χιλιεκατομμυρίου ἀνθρώπων, ἤτοι πρὸς τὴν τῶν δύο τρίτων τῶν κατοίκων τῆς γῆς.

Ὁ John Jakob Astor, ὁ γνωστὸς Κροῖσος τοῦ Νέου Κόσμου ἐδώρησεν εἰς τὸ τεχνολογικὸν Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν συλλογὴν τῶν δαντελῶν τῆς πρὸ ὀλίγου ἀποβιώσασθαι συζύγου του. Ἡ ἐξ ἑβδομήκοντα κιβωτίων ἀποτελουμένη αὕτη συλλογὴ ἀποτελεσθεῖσα κατὰ μέγα μέρος ἐκ δαντελῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἔχει σήμερον πραγματικὴν ἀξίαν 40,000 δολλαρίων.

Περὶ τοῦ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀποβιώσαντος γηραιοῦ πληρεξουσίου Μαυρικίου φον Μόλ διηγούνται αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες τὸ ἐπόμενο ἀνέκδοτον. Ὁ Μόλ, ὅπως ὅλοι οἱ βαθεῖαις μαθήσεως γερμανοί, ἔπασχεν ἐκ μεγίστης ἀφαρέσεως, ἀλλ' ὁμῶς διὰ σπανίας παρουσίας τοῦ πνεύματος ἐξήρχετο τάχιστα τῆς ἀμηχανίας. Εὐρισκόμενός ποτε ἐν Φραγκφούρτῃ ὡς ἀντιπρόσωπος ἐπαρχίας τινὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν σύνοδον ἐκάθητο ἐσπέραν τινὰ ἐν τῷ δωματίῳ του καὶ

ἀνεγίνωσκε μετὰ προσοχῆς βιβλίον, ἔχων ἀνημμένα δύο κηρία, ἐν ἑκ δεξιῶν καὶ ἕτερον ἐξ εὐωνύμων συγχρόνως δὲ εἶχεν ἀφαίρεση τὴν φενακὴν ἣν ἔφερε πάντοτε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διότι ἦτο ἐντελῶς φαλακρός. Μετ' ὀλίγον κτυπᾷ ἡ θύρα, ὁ δὲ Μὸλ ὑποδέχεται φιλοφρονέστατα τὴν ἐπισκέπτειν καὶ δίδει εἰς αὐτὸν κάθισμα. Ἄλλ' αἴφνης αἰσθάνεται ὅτι ἡ κεφαλὴ του στερεῖται τοῦ συνήθους καλύμματος· μετὰ σπουδῆς λοιπὸν σβεννύει τὰ δύο κηρία φυσῶν διὰ τοῦ στόματος καὶ ἐν τῷ σκότει ἐπιθέτει τὴν φενακὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Τότε ἤναψε πάλιν τὰ κηρία καὶ ἤρξατο διαλεγόμενος, ὡς να μὴ συνέβη τίποτε, μετὰ τοῦ ἐνεοῦ ἀπομείναντος ἐπισκέπτου.

Τὸ Μουσωλεῖον ἐν Charlottenburg, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναπαύεται νῦν τὸ σῶμα τοῦ πρώτου αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὠκοδομήθη καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πρῶτος Ναπολεὼν ἦτο ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δυνάμεως, ἐτελειώθη δὲ μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1826. Τὸ οἰκοδόμημα εἶνε Δωρικῶν ρυθμοῦ, καὶ οἱ στῦλοι τῆς εἰσόδου εἶνε ἐκ γρανίτου λίθου. Κεῖται δὲ τὸ Μουσωλεῖον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄκρον δενδροστοιχίας ἐλατῶν ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Παλατίου. Ὁ ἀναβαίων τὰς ὀκτὼ βαθμίδας, αἵτινες φέρουσιν εἰς τὴν κυρίαν εἴσοδον, ἔχει ἀπέναντί του στύλους ἐκ πρασίνου μαρμάρου φέροντας λευκὰ κιονόκρανα, στηριζομένους δ' ἐπὶ κοκκίων βάσεων, καὶ παραστάτας ἐξ ἰάσπιδος σκελετικῆς. Οἱ στῦλοι οὗτοι εἶνε λιαν ἀρχαῖοι. Λέγεται ὅτι ἐκομίσθησαν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰς Ρώμην, ἐκεῖθεν εἰς Πολωνίαν, καὶ τελευταίως εἰς τὸν βασιλέα Φρειδερίκον πρῶτον τῆς Γερμανίας. Ἐντὸς τοῦ Μουσωλείου ὑπάρχουσι μαρμάρινα τὰ ἀγάλματα τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου Γουλιέλμου τρίτου τῆς Γερμανίας καὶ τῆς συζύγου του, τῆς ἀγαπητῆς καὶ ὠραίας βασιλίσσης Λουίζης. Ὡραῖα ἀποφθέγματα κορμοῦσι τὴν ἀψίδα καὶ τοὺς τοίχους. Εἰκὼν δ' ἐν τῇ ἀψίδι παριστᾷ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλίσσαν παραδίδοντας τὰ στέμματα αὐτῶν τῷ Χριστῷ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος συνείθιζε κατ' ἔτος νὰ ἐπισκέπτεται τὸ Μουσωλεῖον τῇ δεκάτῃ Μαρτίου, ἡμέρα τῶν γενεθλίων τῆς βασιλίσσης Λουίζης, καὶ τῇ ἑβδόμῃ Ἰουνίου, ἐπετεῖφ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως. Ἐντεῦθα ἀπεσύρθη, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν κατὰ τῶν Γάλλων πόλεμον, καὶ ἐνταῦθα πάλιν διηρθύθη πρῶτον, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ πολέμου νικηφόρος φέρων τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Καὶ ἐδῶ πλησίον τῶν γονέων του, εὖρε νῦν ὁ ἦρωσ τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

Ἦπάρχει ἐν Καλλιφορνία ἄμπελος ἡλικίας μόλις 30 ἐτῶν ἣτις καλύπτει διὰ τῶν κλώνων καὶ τοῦ φυλλώματος αὐτῆς ἕκτασιν 900 τετραγωνικῶν ποδῶν. Ἡ περιφέρεια τοῦ κορμοῦ αὐτῆς εἶνε 46 δακτύλων, παράγει δὲ κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαισίως πέντε τόννους σταφυλῶν.

Ἦπὸ ἀτμοπλοικῆς ὑπερατλαντικῆς ἐταιρίας ἐν Νέα Ὑόρκη ναυπηγεῖται νῦν ἀτμόπλοον δυνάμεως 22,986 ἴππων, μήκους 164,46 μ. καὶ πλάτους

12,16 μ. δι' οὗ θέλει καταρθωθῆ ὥστε ὁ διάπλους τοῦ ὠκεανοῦ ἀπὸ Λιβερούλης εἰς Νέα Ὑόρκη καὶ τανάπαλιν νὰ ἐκτελεθῆται ἐντὸς τεσσάρων μόνον ἡμερῶν. Τὸ ἀτμόπλοον τοῦτο οὐτινος οὐ μόνον τὰ μηχανήματα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν γένει τρόπος τῆς συνθέσεως τοῦ σκάφους ἔσονται κατὰ νέα συστήματα καὶ νέας ἐφευρέσεις καλεῖται Pocahontas.

Τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1887 (ν) ἐν Κραζνοσλοβόσκη τῆς Ρωσίας ἔπεσε μέγας ἀερόλιθος. Οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐργαζόμενοι χωρικοί, τρομάξαντες κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς φοβερᾶς ἐκρήξεως, ὁμοίως πρὸς βροντὴν, ἣτις συνώδευσε τὴν πτώσιν, ἀνεθάρρησαν εἶτα καὶ λαβόντες τὸν ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα λίθον συνέτριψαν αὐτὸν καὶ διενεμήθησαν τὰ θρύμματα, ἅτινα ἤθελον νὰ διαφυλάξουσιν ὡς φυλακτόν. Τεμάχιον μόνον τοῦ ἀερολίθου, ζυγίζον περὶ τὰς 4 λίτρας, περιήλθεν εἰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας, ἣτις ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς Πετροῦπολιν. Οἱ καθηγηταὶ Λατσινῶφ καὶ Γεροφελέφ, ἐξετάσαντες τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο, παρετήρησαν ἐν αὐτῷ μικρὰ κρύσταλλα ἔχοντα πάσας τὰς χημικὰς ιδιότητας τοῦ ἀδάμαντος.

Αὐστριακὸς ἀξιωματικὸς πληρωθεὶς ἐν μάχῃ ὑφίστατο ἐν ἀπιστέυτῳ ἀταραξίᾳ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν ὑπηρετὴν αὐτοῦ ὅστις ἐθρήνηε :

— "Ἐλα, τεμπέλη, ἄρῃσε τῆς κλάψης" ἀντὶ νὰ λυπᾶσαι πρέπει νὰ χαίρεσαι—τώρα θὰ ἔχῃς ἕνα πατούτσι μόνον νὰ λουστράρῃς κάθε πρωΐ.

Ἡ πενθερά: Εἶδα ἀπόψε 'ς τὸν ὕπνο μου πῶς εἶχα πάρη ἀθάνατο νερὸ καὶ δὲν εἶχα φόβο νὰ πεθάνω ποτέ.

Ὁ γαμβρός: Πολλαὶ φοραὶ, μητέρα, βλέπει κανεὶς τέτοια δυσάρεστα ὄνειρα.

Ἐν ζωολογικῷ κήπῳ πρὸ τοῦ κλωβοῦ δύο ἄρκτων, μιᾶς μεγάλης καὶ μιᾶς μικρᾶς.

Ἡ τροφός: Τὰ παιδιὰ ποῦ κάνουν ἄτακτα, Λιλίκα, βγαίνει ἡ μικρὴ ἀρκουδα καὶ τὰ τρώει.

Λιλίκα: Καὶ ἡ μεγάλη ἀρκουδα βγαίνει καὶ τρώει τῆς νταντάδες.

Ὁ ἰατρός Κ. προσκεκλημένος εἰς γεῦμα παρὰ τινι τῶν φίλων του, φθάνει ὀλίγον ἀργὰ καὶ κατάκοπος :

— "Ἀχ! ἀπόστασα πλέον, ἀδελφέ! ἀναφωνεῖ ὁ ἀσκληπιάδης σπογγίζων τὸ μέτωπον, οἱ ἄρρωστοί μου μὲ σκοτόνουν!

— "Ἐλα δά, γιαντρέ, μὴ παραπονησῆαι! Τὰ ἴσα σου ἀποδίδουν οἱ καυμένοι!